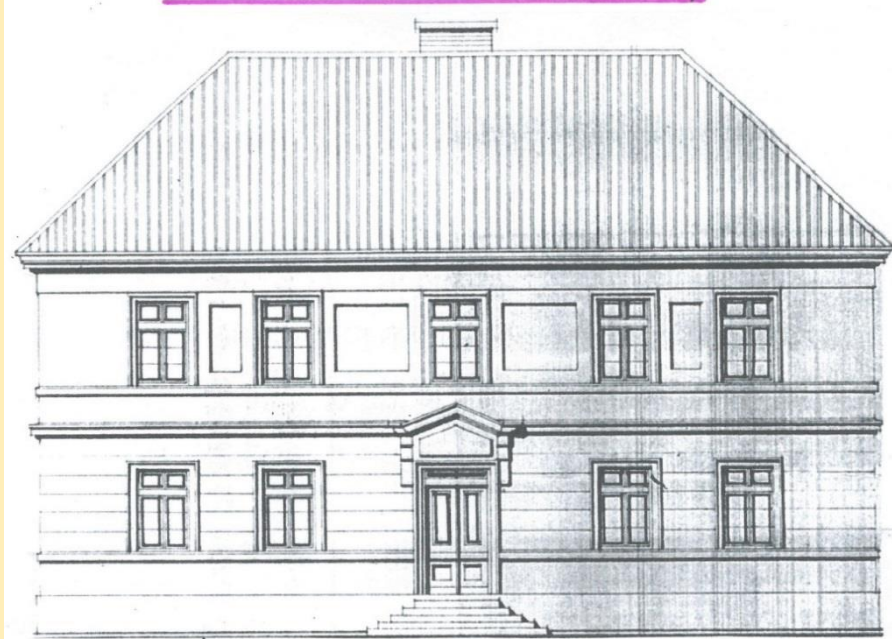

Již od roku 1384 jsou Čečelice uváděny jako farní obec, to znamená, že měly vlastního faráře: duchovního správce. Přebýval právě zde, na faře.

Farní budova v Čečelicích

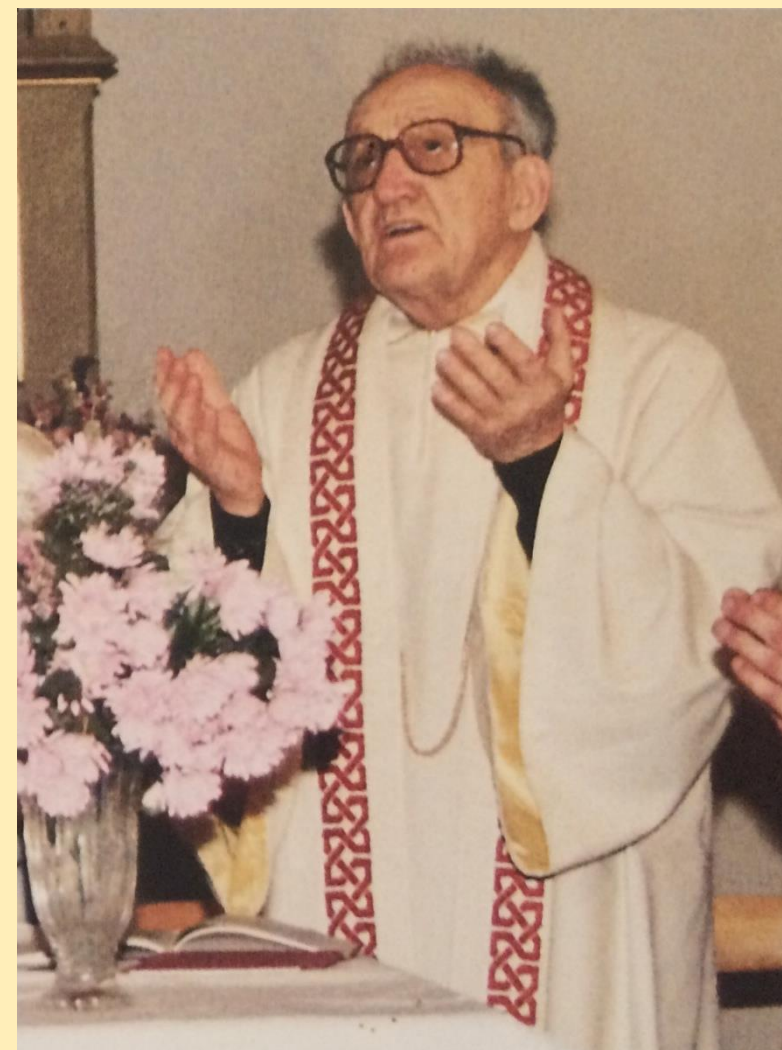

Nebylo tomu však takto vždycky. Například v době husitských válek 1419 – 1434 byla fara opuštěna. V roce 1629 byly přiděleny farní kostely v Kojeticích, ve Sluhách a filiální kostel v Třeboradicích a v Čečelicích do Kostelce nad Labem. Ve farních knihách jsou uvedena pouze jména misionářů, kteří působili v Čečelicích, ale bez letopočtů. Byli to: P. Samuel z Pilsenburku, asi 1650-1652, P. Ivan a P. Anastazius z řádu Kapucínů.

V 17.stol. byly Čečelice přiděleny k liblické faře spolu s dalšími obcemi, ve kterých sloužili faráři z Liblic. A poté roku 1721 dostal kostel vlastního kněze. Stalo se tak zásluhou Antonie hraběnky Černínové z Chudenic, paní panství mělnického. Až do r. 1834 bydlel p. farář Antonín Turnovský v panském dvoře, což je prostor dnešní sokolovny. V letech 1834 až 1840 žil v budově staré školy. Farní budova, před kterou stojíte, byla postavena v roce 1840.

Pohled obce po roce 1900. K historické faře architektonicky ladila nová školní budova

JUDr. Hermann Schmid

Narodil se dne 28. července 1907 v Zákupcech. Po právnických studiích a praxi ve státní finanční správě studoval teologii v innsbruckém Canisianu, Praze a Litoměřicích, kde přijal kněžské svěcení 31. května 1942.

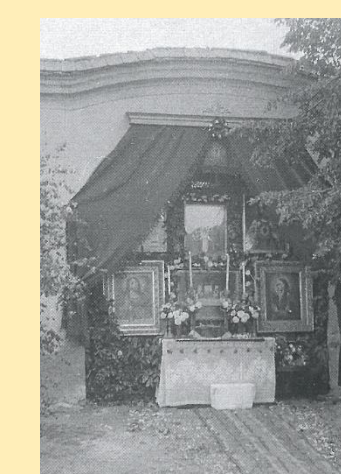
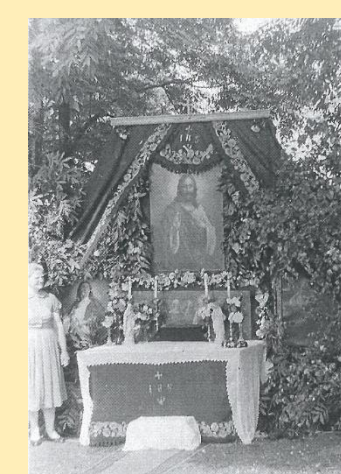
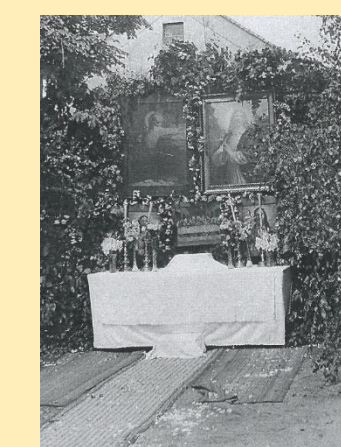
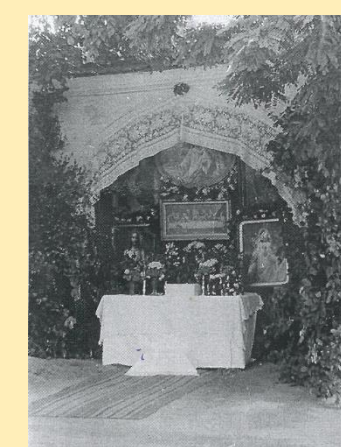
Jako kněz působil v Lovosicích, Jablonci nad Nisou, Libochovanech a Litoměřicích. V roce 1954 byl přeložen „přechodně na krátký čas“ do Čechelice. Z onoho krátkého času se stalo 40 let. Pomáhal bohoslovcům, sestrám a kněžím utvářet svůj život podle ducha božího jako zpovědník, duchovní vůdce a exercitátor.

V boží síle, posílněn Kristovým tělem a krví, udělal krok z času do věčnosti 10. prosince 1994. V Čečelicích byl jmenován čestným občanem.

Slavnosti božího těla

Slavnost Těla a Krve Páně, lidově Boží Tělo je svátek římskokatolické církve, kterým se zdůrazňuje reálná přítomnost Ježíše Krista jako Boha i jako člověka.

Slavení svátku v Čečelicích bylo provázáno nápadnou zvyklostí, kdy z kostela vycházel průvod, v němž byla nesena Svátost oltářní. Při procesii v průvodu chodily „za družičky“ bíle oblečené dívky s košíčky bílých květů, které sypaly na cestu (tzv. troušení). U bran selských usedlostí, kde hospodář s chasou připravili nazdobený oltář, se konaly krátké pobožnosti. Lidé nesli procesím na posvěcení věnečky a věnce zhotovené z lučních bylin. Když průvod skončil, hospodyně odnesla posvěcený věnec do chléva a dala jej zvířatům, především těm v pozeňnaném stavu. Věneček měl chránit narozená mláďata a také celé hospodářství před hromy a blesky.

Slavnosti Těla a krve v Čečelicích za I. republiky

zápis v obzení kronice o tzv. Pamětním pojištění na nepřetržitě pátéční zvonění třech hodin:

„Aby každý pátek ve tři hodiny společně na velké věži s prostředním zvonom povždy bez překážky a přetržení se zvonilo pro čest a slávu úmrtí Ježíše Krista. To se stalo od 20. ledna 1864 se svolením důstojného pána děkana Jana Voršze“.

Úkol pro děti

Vyzkoušejte si, kolik kroků to má pan farář „do práce“ z fary do kostela

Tajenka

3 4 5 6 7 8 9 10

Na mši se tradičně chodilo v

J) pátek K) sobotu L) neděli

